

Alte Drucke

APOLOGIA || FRANCISCI || MONTANI PRO SOCIETATE || IESV IN GALLIA. || CONTRA ANTONII ARNALDI || Aduocati Parisiensis Philippicam. || Ex Gallico in ...

Richeome, Louis

Cracoviae, 1597

Caput LIX.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-154864

netralibus, siue inter apparitorum satellitia, si Diabolicum illud dogma, quodque infernus est penitus suo euomit fundo, hominum animis porro insuat? Non est sane: at interim tamen illud ipsum iisdem inculcant instillantque Iesuitæ per auriculares suas confessiones. & cur non? cum vel ei rei regularum suarum vi tantum non obligentur, quarum vna habet, Tyrannos aggredientur, lolium ab agro Dominico euellent. Si ipse Cacadamon orationis aliquam seriem & contextum deprauare voluisset, equidem deterius & sceleratius id non fecisset. Bone Deus, quanta vocis laterumque contentione exclamasses, qualia glossmata nobis attulisses, si in sumuario Constitutionum Iesuitarum legisses, Reges christianissimos esse asinos, mimos, & bruta animalia, deturbandos de throno, nisi conscientie libera frena permittant: & nisi ceremonias Ecclesie aboleant, non honorandos, sed sputis complendos esse. Sed dic oro, vellicabátne animum tuum scrupulus aliquis, vel potius habebásne oculos, quando legebas Commentarium illius Iurisperiti? Num iudicium tuum hypothecæ loco alicubi oppigneràueras, quando locum hunc afferebas, minimè aduertens, fraudem ab aliis notatum iri? Cur non repetiuiisti, vt eo in re tanti ponderis vterreris, pulchrioribusque coloribus figmentum tuum fucares? neque absque iudicio libellus supplex offerendus erat. Hinc nihil effecisti, cum ubique dixeris & scripseris absque iudicio.

CAPVT LIX.

De Barrierio, qui Regem occidere voluit.

Estium argumentum, quo idem crimen probas, constat testimonio Barrieri, qui Meloduni Capitali supplicio affectus est: argumentum hoc iudicio tuo firmissimum est ad expugnandum Iesuitas, tuumque tormentum bellicum vel precipuum

cipuum, vel ex præcipuis, quod tamen comminuere, clauisue obturare, vel potius in te directum explodere, nullius erit negotij. Nam confessio Barierij, si verè commemoretur, imposturæ te arguit, Iesuitasq; ab omni criminis suspicione absoluit: Barierius dixit, *se petiisse consilium à Iesuita super eo, quod in pectore iamdudum volutabat.* Non nego. Accessit ad Varadium Iesuitam Parisiensem, à quo etiam tanquam mentis impos maxima vultus & sermonis grauitate reiectus est, ita, vt ne aures quidem consentienti dare voluerit. Illud etiam verum est, quod tu callidè dissimulasti, Barierium istum, quibusuis passim consilium suum patefecisse, vt quid sentirent, exploraret, & Lugduni pridem ante à Theologos, vt eorum sententiam audiret, vltra Ararim euocasse, quo in cœtu nullus Iesuita comparuit. Verum præterea est, eundem Barierium ibidem in templo S. Pauli iusta funebria solenni ritu & pompa sibi persoluisse, relicta in eadem vrbe sua tessera, armisq; velut trophæis speratæ victoriæ suspensis. Verum deniq; est, Barierium fassum, facinus meditatatum sibi à Iesuita quodam Lugdunensi fuisse dissuasum. Quæ omnia vanitatem tuam egregiè produnt, & innocentia eorum, quos tanta verborum acerbitate & petulantia reos facis, luculentum testimonium præbent.

Porro quamuis Barierij confessio Iesuitas vehementissimè premeret (quod tamen non est ita) minimè tamen sufficeret ad integram probationem, & ad illas pœnas statuendas, quas expetis, cum vi tormentorum fuerit expressa; nihil minùs tutum, quàm testimonium eiusmodi conspirationum ex sapientum sententia, & ex ipsarum Legum mente. Nihil facilius, quàm vt eiusmodi homines auribus seruiant, dicantq; quod auditu gratum fore credunt. Illa tormenta, ait Cicero, gubernat dolor, moderatur natura cuiusq; tum animi, tum corporis, regit quæsitior, flectit libido, corrumpit spes, infirmat

Dd 2

Cic. pro Syll.
Arist. 2. Rhet.
ca. ult. Quint.
lib. 5. in it.

firmat

firmit metus, ut in tot rerum angustiis nihil veritati loci relinqueretur. Si Barierius animaduertens quæstionibus acceptum esse, si aliquid aduersus Iesuitas elicerent, multò plura dixisset, quàm dixit, mirisq; accusationibus Iesuitas onerasset, ut se cruciatibus illis expediret; num propterea fides ei adhibenda esset, perinde ac oraculo cuiusdam diuino & testi bonæ mentis & maturi iudicii? Imò licet Iesuitarum aliquis Barierium ad facinus illud consilio suo exhortatus fuisset, num propterea contra omnes alios exilium aut exitium concludendum esset; cum ex Iesuitis nonnulli Barierium ab incepto dehortati sint, aliorumq; nemo inueniatur, qui consenserit? Anne propter vnius noxam quingentos proscribere & punire liceret, si extitisset Iesuita; qui proprio Marte hoc aggressus fuisset; si aliquis Frater Clemens Iesuita in ipso actu deprehensus fuisset, quantis & quàm immensis clamoribus descripsisses, proscidisses, dilacerasses, & exterminasses Iesuitas ex toto terrarum orbe? Quàm impotenter in Iesuitas inuectus fuisses eiusmodi munitus præsidis ad probandum crimen læsæ maiestatis, cum adeò insolescas solis accusationum umbris, ex delictis aliorum desumptis, & omni probatione destitutis?

Cæterum, ut argumentum hoc ex confessione Barierij petitum corroboret, producis exemplum Religiosorum *Humiliatorum*, qui in Italia fuerunt extincti: sed exemplum dissimile. Causæ, cur fuerint deleti, recensentur in Bulla Pij v. Erant enim *rebelle, regularum minimè obseruantes, impœnitentes,* *Cur ordo Humi & deploratæ improbitatù: conspirauerant in necem Ordinarij sui Pro-*
liatorum extin- tectoris & Reformatoris, latrone, qui Cardinalem glandibus ferreis
Aus. traicere conatus fuerat, capto, qui & coniurationem detexit, singu-
lorumq; factionis capitum nomina detulit, non negantibus crimen su-
um iis, qui denunciati fuerant. Profer simile quid de Iesuitis:
si potuisses, non abstinuisses. Quamobrem cõparatio, quam
instituis,

instituis, & præsidium, quo te munis, rubore te suffundat oportet. Nam magnæ ignorantie, parisque nequitie argumentum est, homines adeo vita & moribus diuersos, ad eandem pœnam stentoreis vocibus deposcere, præsertim cum probare nequeas, talipœna dignos esse. Ecce quomodo balista illa tua & catapulta pro Iesuitis in te pugnet, non sine clade tua. Nam quæ hîc attuli, iure tibi adimunt omnem fidem: quis enim tibi imposterum credat, cum à Iesuitis Reges interemptos esse mentiris? Nam vt in lege: *Qui semel malus est, In 6. de Reg. Iuris.* *semper præsumitur esse malus:* ita etiam qui semel mendacijs & calumnie conuictus est, meritò semper calumniator & mendax habetur: *Reg. 8. 22.* *q. 5. C. paruuli.* At tu sæpius in mendacijs & calumniis manifestissimis deprehensus es, & toties, quoties variis de rebus agens varia argumenta proposuisti, & Inuectiuam quidem tuam in confessu Iudicum recitâam, tanta mendaciorum & criminationum copia aspersisti, vel potiùs perfudisti; vt in aduersariis & schediis tuis multas calumnias coactus fueris sepultas relinquere, minimè typis vulgare ausus. Nam Iesuitas de multis accusabas, quæ refutare in præsentî nolo; satis enim silentio & tuo proprio testimonio refutata manent. Mentiebaris, Iesuitas veneno peremisse fratrem Regis, qui nuper viuendi finem fecit. Sed hoc tuum commertum tenebris perpetuis occuluisti, vt & illud de Principe Auriaco, quem dicebas à Iesuitis interfectum. Illud etiam figmentum de Mauricio eiusdem Principis filio, cui similiter insidias à Iesuitis structas mentiebaris, in publicum non prodit, sed intra priuatos parietes conclusum mansit. Illud de Regina Angliæ alio colore depinxisti in edito libro, quàm in Curia & foro. Prætermisisti etiam confessionem Fratris Clementis, vt supra monui. Hoc silentium, & hæc oris, & calami varietas perspicuè docent, te natura chamæleontis præditum, omniq; fraudis & deceptionis genere excellenter

instructum. Veritas simplex est & vniformis, & semper eodem & quidem constanti pede incedit sine mutatione aut contradictione, semper sui similis.

CAPVT LX.

*Refellitur calumnia de morte Sebastiani
Regis Lusitaniæ.*

Iob. 1.
Ostquam omnes tuas merces tãto conatu in Gal-
lia pãssim collectas exposuisti, regno exis, & vt il-
le calumniator Iobi terram circuis, & à polo ar-
ctico ad antarcticum, ex Oriente in Occidentem
te transfers, & sine Regis Catholici literis, imò sine Inquisi-
tionis metu Hispaniam peragras; adeò in Iesuitas excandu-
isti. Absolutis peregrinationibus, & tam immensis itineri-
bus confectis receptui canis, & actionem tuam mendaciis
& figmentis pertexere pergis. De Lusitania principio com-
memoras, à Iesuitis Sebastianum Regem interfectum, vt in regnũ
eius succederet Rex Philippus: suasisse enim, vt susciperet Afri-
canam expeditionem, in qua occubuit. Ista accusatio, Arnalde,
eminet inter calumnias tuas, sicut colossus inter pyramides:
sed eò faciliùs sternetur humi, quo minus solido fundamen-
to nititur. Quam causam, quod argumentum, quam con-
iecturam adfers, vt vera probes esse, quæ dicis, præter sim-
plicem tuam Narrationem, & Ministrorum criminationes,
quibus tuum guttur inferfisti? Visne semper sine probati-
onibus & testimoniis loqui? Visne semper, vt simplici tuæ
asseuerationi fides adhibeatur, non secus ac carminibus Si-
byllinis, aut vt oraculo cuidam è tripode profecto? Nite-
risne auctoritate alicuius ex Lusitanis? nam isti rem accura-
tè norunt, & enarrare possunt. Inter Lusitanos nemo vnquã
extitit, qui causam huius cladis Iesuitis ascripserit: Inter Lu-
sitanos

Calumnia de oc-
cifo Lusitaniæ
Rege.